

Dette betyder, at disse andelsbeviser m.v. overføres til beskatning efter de almindelige regler i aktieavancebeskatningsloven 10 år efter virkningstidspunktet for lov nr. 374 af 18. maj 1994.

3. Foreningen går over til anden beskatning end andelsbeskatning efter de regler, som gælder efter, at lov nr. 374 af 18. maj 1994 er trådt i kraft. Andelsbeviset m.v. overgår i disse tilfælde straks til beskatning efter de almindelige regler i aktieavancebeskatningsloven. Der gælder her ingen 10-års-regel.

I disse tre tilfælde sker overgangen fra beskatning af andelsbeviserne m.v. efter aktieavancebeskatningslovens § 2 b til beskatning efter aktieavancebeskatningslovens § 4 uden dispensation efter aktieavancebeskatningslovens § 2 b, stk. 5.

Det forekommer ikke velbegrunder, at der i disse tilfælde ikke er adgang til at anvende værdien den 19. maj 1993 i stedet for den faktiske anskaffelsessum. Efter den foreslåede ændring er det alene en betingelse for anvendelse af værdien den 19. maj 1993, at andelsbeviset m.v. omfattes af aktieavancebeskatningslovens § 4 ved afståelsen. Dette gælder, hvad enten dette skyldes en dispensation efter aktieavancebeskatningslovens § 2 b, stk. 5, at 10-årsperioden efter § 18 i lov nr. 374 af 18. maj 1994 er udløbet, eller at selskabet efter de regler, som blev indført ved lov nr. 374 af 18. maj 1994, går over til en anden beskatning end andelsbeskatningen.

Ad nr. 15

Ændringsforslaget vedrørende kursgevinstloven har til formål at indføre fradragsret for tab på rentefordringer i koncernforhold.

Efter hovedreglen i kursgevinstlovens § 6 B, stk. 1, er der ikke fradragsret for tab på fordringer, såfremt skyldneren er et koncernforbundet selskab. Som en undtagelse herfra er det i § 6 B, stk. 4, fastsat, at fordringshaveren har ret til tabsfradrag, når fordringen er omfattet af kursgevinstlovens § 4, dvs. fordringen er erhvervet som vederlag i næring, dog forudsat at selskaberne ikke er sambeskattet. Tabsfradragsretten hænger sammen med, at fordringen er skattepligtig for fordringshaveren, som dermed tidligere er blevet beskattet heraf.

For så vidt angår renter, er hovedreglen, at renteindtægter skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvori renten forfalder til betaling. Det vil sige, at renteindtægter skal indtægtsføres, selv om der ikke er sket faktisk betaling. Såfremt debitor ikke betaler renter og dette skyldes debtors insolvens, kan kreditor dog undlade at medregne de ikke betalte rentebeløb fra det tidspunkt, hvor insolvensen er konstateret.

Rentefordringer er omfattet af kursgevinstlovens § 6 B, stk. 1. Tab på rentefordringer er dermed ikke fradragsberettiget, når skyldneren er et koncernforbundet selskab. Dette gælder, uanset om fordringshaver er blevet beskattet af de renter, fordringen omfatter.

Da der i forhold til rentefordringer på samme måde som i forhold til fordringer omfattet af kursgevinstlovens § 4 kan være tale om tab på beskattede beløb, er det fundet rimeligt, at der også for rentefordringer er adgang til tabsfradrag.

Adgangen til tabsfradrag er efter ændringsforslaget udtrykkeligt betinget af, at tabet vedrører renter, som er medregnet ved fordringshaverens indkomstopgørelse. Hvis et tab på en rentefordring vedrører renter, som aldrig har været medregnet af fordringshaveren, er det således fortsat hovedreglen i kursgevinstlovens § 6 B, stk. 1, der finder anvendelse, dvs. ingen fradragsret. Tilsvarende har fordringshaveren ikke fradragsret, hvor renterne nok har været medregnet ved indkomstopgørelsen, men hvor en efterfølgende regulering af skatteansættelsen medfører, at de udgår af indkomstopgørelsen. En regulering af skatteansættelsen kan eksempelvis komme på tale i forbindelse med eftergivelse af en rentefordring, der vedrører renter, som har været medregnet ved en af de tre seneste indkomstopgørelser.

Efter ændringsforslaget er der som ved fordringer omfattet af kursgevinstlovens § 4 ikke adgang til tabsfradrag, såfremt fordringshaver og skyldner er sambeskattet. Hvis fordringshaver og skyldner på tidspunktet for tabets konstatering ikke er sambeskattet, er det en forudsætning for tabsfradrag, at fordringshaver ikke var sambeskattet med skyldner på tidspunktet for rentefordringens stiftelse.

Når sambeskatningssituationerne holdes uden for den foreslåede adgang til tabsfradrag på rentefordringer, er begrundelsen, at en ad-